

MODERNKORI MAGYAR TÖRTÉNELEM

A magyar–francia kapcsolatok a rendszerváltoztatás időszakában (1988–1991)

Csalló Gergely

ELTE BTK TDI

csallo.gergely@gmail.com

Az előadás, doktori disszertációs témámhoz kapcsolódóan (*Magyar–francia kapcsolatok az Antall–Boross-kormány időszakában. 1990–1994*), tekinti át a két ország diplomáciai, politikai, gazdasági viszonyait a magyarországi és a közép-európai rendszerváltoztatások folyamatába ágyazva. A XX. század folyamán Magyarország és Franciaország kapcsolata nem volt feszültségektől mentes. A történelmi traumák teherként jelentettek a két ország kapcsolataiban, ugyanakkor a francia kultúra hazánkban is erős lenyomatot hagyott a szellemi élet bizonyos áramlataiban.

Előadásom François Mitterrand második elnökségének elejére, illetve a magyarországi rendszerváltoztatás folyamatára koncentrálok, benne a Németh- és legfőképpen az Antall-kormány Franciaországgal kapcsolatos tevékenységére. A levéltári források és a szakirodalom alapján a korszak a magyar–francia viszony fejlődésének intenzív szakasza. Míg Magyarország az európai integráció és a gazdasági fejlődés előmozdítása érdekében kereste a kapcsolatot Párizssal, addig a francia diplomácia számára Közép- és Kelet-Európa, és benne Magyarország, elsősorban befolyásának növelése érdekében volt fontos. Mindezek mellett legfőbb célja volt, hogy az újraegyesülő Németország politikai és gazdasági súlyát egy kiépítendő „hátországgal” ellensúlyozza. A téma mindenképpen kutatásra érdemes, hiszen a korszakban teremődnek meg Magyarország új, szuverén külpolitikájának alapjai, valamint az európai integráció és a NATO-csatlakozáshoz vezető folyamat is ezekben az években veszi kezdetét. Ezen folyamatban kulcsszerepe volt Franciaországnak, egy Magyarországról nézve világhatalomnak, a nemzetközi porondon középhatalomnak számító országnak. Az előadás egyben felveti a kérdést is: mennyiben volt jogos Jeszenszky Géza egykori külügyminiszter megjegyzése, miszerint a két ország kapcsolata „egyoldalú szerelem”?